

Tổ quốc nhìn từ ^? BIỂN

NGUYỄN VIỆT CHIẾN

Đến với bài thơ hay

Tổ quốc nhìn từ biển

Tháng 4/2009, Nguyễn Việt Chiến được mời đi dự Trại Sáng tác văn học của Quân đội nhân dân Việt Nam tại Hạ Long. Trại Sáng tác do Tạp chí Văn nghệ Quân đội phối hợp với Cục Chính trị quân chủng Hải quân tổ chức với đề tài sáng tác về “Biển, đảo và người chiến sĩ hải quân” có sự tham gia của đông đảo các cây bút sung sức trong và ngoài quân đội. Bài thơ “Tổ quốc nhìn từ biển” được đón nhận nồng nhiệt và để lại nhiều âm hưởng sâu sắc trong lòng người yêu thơ.

Không chỉ là một bài thơ hay, Tổ quốc nhìn từ biển còn có duyên với âm nhạc. Hai tác phẩm âm được trao giải C của Giải thưởng Âm nhạc toàn quốc năm 2011 cũng chính là ca khúc Tổ quốc nhìn từ biển của nhạc sĩ Quỳnh Hợp (TP.HCM) và tác phẩm hợp xướng Tổ quốc nhìn từ biển của nhạc sĩ Đào Hữu Thi (Hà Nội) đều được phổ từ bài thơ “Tổ quốc nhìn từ biển” của Nguyễn Việt Chiến.

Xin trân trọng giới thiệu với bạn đọc.

Nếu Tổ quốc đang bão giông từ biển
Có một phần máu thịt ở Hoàng Sa
Ngàn năm trước con theo cha xuống biển
Mẹ lên rừng thương nhớ mãi Trường Sa

Đất Tổ quốc khi chập chờn bóng giặc
Các con nằm thao thức phía Trường Sơn
Biển Tổ quốc chưa một ngày yên ả
Biển cần lao như áo mẹ bạc sờn

Nếu Tổ quốc hôm nay nhìn từ biển
Mẹ Âu Cơ hẳn không thể yên lòng
Sóng lớp lớp đè lên thêm lục địa
Trong hồn người có ngọn sóng nào không

Nếu Tổ quốc nhìn từ bao quần đảo
Lạc Long cha nay chưa thấy trở về
Lời cha dặn phải giữ từng thước đất
Máu xương này con cháu vẫn nhớ ghi

Đêm trần trọc nổi mưa nguồn chớp bể
Thương Lý Sơn đảo khuất giữa mây mù
Thương Côn Cỏ gối đầu lên sóng dữ
Thương Hòn Mê bão tố phía âm u

Nếu Tổ quốc nhìn từ bao thương tích
Những đau thương trận mạc đã qua rồi
Bao dáng núi còn mang hình góa phụ
Vọng phu buồn vẫn đỗ trẻ, ru nôi

Nếu Tổ quốc nhìn từ bao hiểm họa
Đã mười lần giặc đến tự biển Đông
Những ngọn sóng hóa Bạch Đằng cảm tử
Lũ Thoát Hoan bạc tóc khiếp trống đồng

Thương đất nước trên ba ngàn hòn đảo
Suốt ngàn năm bóng giặc vẫn chập chờn
Máu đã đổ ở Trường Sa ngày ấy
Bạn tôi nằm dưới sóng mặn vùi thân

Nếu Tổ quốc neo mình đầu sóng cả
Những chàng trai ra đảo đã quên mình
Một sắc chỉ về Hoàng Sa thuở trước (*)
Còn truyền đời con cháu mãi đình ninh

Nếu Tổ quốc nhìn từ bao mất mát
Máu xương kia dâng đặc suốt ngàn đời
Hồn dân tộc ngàn năm không chịu khuất
Dáng con tàu vẫn hướng mãi ra khơi.